

vilde fremkomme ved Tilbagebetalingen af disse Laan, vilde have stor Betydning for Statens Økonomi, men jeg tror ogsaa, det vilde være gavnligt i andre Henseender — og dér tænker jeg paa hele vor økonomiske Situation —, om det var muligt for Staten at bidrage til den Indskrænkning i Nationalbankens Seddelmængde, som der tales om, og bidrage til Indskrænkning i den Obligationsmasse, som ligger paa Markedet. Jeg tror, det vilde være til Fordel for vort Lands samlede Økonomi, om Staten kunde bidrage til Indskrænkninger paa disse to Omraader, og det kan ske ved Tilbagebetaling af disse Laan.

For saa vidt maa jeg altsaa sige, at der foreligger Grund til Forelæggelse i den kommende Samling af nye Skattelove, som kræver betydelige Indtægter; men jeg vil gerne tilføje, at jeg paa ingen Maade har noget Ønske om at forøge den ordinære Skatteudskrivning i Danmark. Det, jeg tror, det gælder om, er at komme ud af de ekstraordinære Tilstande, vi lever i nu, ved en ekstraordinær Skattepolitik, saaledes at man maaske i Ro og Mag kan bringe Lettelser i de Skattebyrder, som Befolkningen hidtil har baaret. Jeg skal dog sige, at naar Spørgsmaalet om saadanne Skattelettelser kommer frem, vil mit Ønske ikke først og fremmest være at lette de direkte Skatter; mit Ønske vil først og fremmest være at bringe Lettelser paa de indirekte Skatters Omraade, og det er, som jeg allerede tidligere har haft Lejlighed til at udtale, min Hensigt at prøve, om der i den danske Rigsdag kan gennemføres saadanne Forskydninger og Omlægninger i vort nuværende Skattesystem, at Tyngdepunktet i nogen Grad flyttes fra de indirekte Skatter og Afgifter til de direkte Skatter og Afgifter. Som jeg udtalte i Sommersamlingen, har Finansministeriet nedsat et snævert Skatteudvalg til at beskæftige sig med disse Spørgsmaal. Dette Udvalg arbejder med Problemet, og jeg haaber i Vinterens Løb at kunne forelægge for Rigsdagen Resultater af dette Udvalgs Arbejde. Jeg skal yderligere tilføje, at Indenrigsministeren i den nærmeste Fremtid, som det ogsaa er udtalt tidligere, vil forelægge et Forslag om kommunal Grundskyld, men det vedrører jo ikke selve Statens Skattesystem.“

Ved Lovforslagets Fremlæggelse omtalte Finansministeren Statsregnskabet for Aarét 1923—24 og Statens samlede Økonomi i Finansaalet 1924—25, i hvilken Henseende han beklagede sig over, at der paa Finansloven for det nævnte Aar var undladt at optage en Række Udgiftposter, som efter hans Mening burde været optaget — hvad den tidligere Finansminister under 1. Behandling imødegik —, hvorfor Ministeren ikke mente at kunne benytte Finanslovens Udgiftstal som Vejledning. Hvad de budgetterede Indtægter angaar, nævnte han, at det synes, at saavel Indtægts- og Formueskatterne som Forbrugsafgifterne vil give mindre end budgetteret i det første Halvaar.